

nu binder sig til at give 60,000 Kr. til Tegninger og Overslag over en saadan Bro. Det Spørgsmaal, der for mig staar i første Linie, er da dette: Danner virkelig denne Bro et saadant Grundlag for hele vor Trafikudvikling, at man tør paastaa, at naar vi faa denne, ere vi, om man vil, godt hjulpede, saa kunne vi imødekomme de Krav, der stilles til Trafikken baade i Retning af Hurtighed og i Retning af at befordre det stærkt stigende Antal Passagerer og den stigende Godsmængde. Det synes mig, at man maa gøre sig klart, at selv om man naar at faa en saadan fast Forbindelse mellem Jylland og Fyn, opnaas det ganske vist ikke dermed, at Isforholdene i Lille Bælt ikke kunne hindre Trafikken derover, men man maa tillige huske paa, at naar man staar midt i en Isvinter, er den regelmæssige Trafik over hele Linien med det samme i Uorden, og saa vil man sikkert ikke kunne naa at komme til de bestemte Togtider og heller ikke naa at føre den store Mængde Gods over saa hurtig og sikkert, som ønskeligt er. Jeg tror ikke, at Broen helt vil kunne værges os mod Forstyrrelser i Driften, vi have jo ogsaa Store Bælt, og vi kunne faa Togstandsninger om Vinteren, og det vil en Bro jo aldeles ikke kunne forhindre. Dertil kommer ogsaa, hvad der blev nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), at der bag ved Broen og de 60,000 Kr., som søges bevilgede i Aar, ogsaa ligger Bevillinger til militære Foranstaltninger. Det blev i Gaar hævdet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, at Broen ikke vilde have saa overordentlig stor Betydning; thi en Fjende vilde ikke ofre saa særdeles meget paa at komme over paa Fyn; var det derimod Sjælland, udtalte det ærede Medlem, var det noget andet. Men deri synes det mig netop, at Faren ligger; thi naar man har den lette Overgang til Fyn, er det i hvert Fald et Spørgsmaal for mig, om man saa ikke vil forstærke de Krav, der i tidligere Aar have været fremmede om at faa Kystforterne paa Sjælland byggede. Jeg henstiller dette til Overvejelse, jeg skal selvfølgelig ikke komme nærmere ind derpaa. Det foreliggende Forslag synes mig at maatte deles i to Dele, nemlig det, som staar som absolut paatrængende, og som maa gøres, og det, man kan staa kritisk over for, og som den enkelte sikkert maa kunne tage sin Stilling til, men jeg tror, den højtærede Indenrigsminister fortjener Tak, fordi han er fremkommen med dette Lovforslag, for at disse Ting kunne blive tagne

op til Drøftelse. Der er saaledes et Punkt i dette Lovforslag, hvis Fremsættelse allerede nu har været en Nødvendighed. Det er Forholdene i Esbjerg. Disse Bane-gaardsforhold i Esbjerg ere aldeles utaalelige, og navnlig maa de blive det mere og mere, efter som man søger mere og mere at gøre Esbjerg til det egentlige Udførselspunkt mod Vest af vore Produkter. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) syntes at mené, at dersom man forlangte de 40,000 plus det andet Tillæg, som dette Lovforslag forudsætter, at Esbjerg By skal yde, vilde man dermed udsætte denne Sag i en uoverskuelig Fremtid. Jeg synes endda ikke, at det er saa store Fordringer, der stilles til denne By, og tror, at det ærede Medlem regner noget for højt; naar henses til de enorme Priser, der have været paa Jord i Esbjerg, kan jeg ikke forstaa, at Esbjerg ikke skulde kunne yde dette forholdsvis lille Bidrag. Naar der i andre Kommuner skal bygges Baner, ikke alene private, men ogsaa Statsbaner, maa Kommunerne give et ganske klækkeligt Tilskud, og i Forhold dertil synes jeg ikke, at Fordringerne til Esbjerg ere saa overdrevene store her, men at det er ganske berettigede Krav, der stilles til Esbjerg. Dersom virkelig Byen Esbjerg har en saadan Udvikling og Mulighed for Udvikling, som man mener, forekommer det mig heller ikke, at Ydelsen af dette Tilskud bør lægge nogen Hindring i Vejen for den ny Banegaard. Dette er et Forhold, som jeg tror, den højtærede Minister fortjener særlig Tak for at have taget op, og jeg tror heller ikke, at det er ubillige Fordringer, der stilles til Esbjerg By. For Resten kunde jeg have Lyst til at udtale i denne Forbindelse, at det forekommer mig heller ikke, at man i Længden kan blive ved at begunstige Esbjerg By fremfor alle andre Byer; den maa dog en Gang komme til at lære at staa paa egne Ben, og jeg tror, at dette Tidspunkt er heldig valgt nu. For øvrigt glædede det mig ogsaa i Gaar at høre den højtærede Minister udtale, at selv om det ikke kunde lykkes at gennemføre alt, hvad dette Lovforslag omhandler, var han villig til at forhandle om de enkelte Dele, og det er ogsaa mit Haab, at der maa komme en saadan Forhandling i Stand mellem det eventuelle Udvalg og den højtærede Minister; at den maa føre til et Resultat særlig for Esbjergs Vedkommende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ogsaa er nødvendigt at komme til et Resultat med Hensyn til Godsbanegaarden